

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 462/2016
21.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету осумњиченог Д.С., због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осумњиченог Д.С., адвоката И.Ј. из В., поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт.бр.1842/14 од 18.01.2016. године и Основног суда у Врању Кв.бр.28/16 од 12.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осумњиченог Д.С., адвоката И.Ј., поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт.бр.1842/14 од 18.01.2016. године и Основног суда у Врању Кв.бр.28/16 од 12.02.2016. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Врању Кт.бр.1842/14 од 18.01.2016. године, одбијен је као неоснован захтев за исплату нужних издатака и награде адвоката И.Ј. као изабраног браниоца осумњиченог Д.С., због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, а по АТ тарифи и према евиденцији у списима предмета.

Решењем Основног суда у Врању Кв.бр.28/16 од 12.02.2016. године, преиначено је решење ОЈТ у Врању Кт.бр.1842/14 од 18.01.2016. године, тако што је одређено да се осумњиченом Д.С., на име награде и нужних издатака браниоца има исплатити укупан износ од 26.250,00 динара, на терет буџетских средстава ОЈТ у Врању у року од 60 дана од правноснажности решења.

Бранилац осумњиченог Д.С., адв. И.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона- члан 441. став 4. ЗКП, са предлогом да се побијана решења укину и врате на поновно одлучивање или да се решење Основног суда у Врању Кв.бр.28/16 од 12.02.2016. године преиначи и осумњиченом Д.С. на име награде и нужних издатака браниоца признају трошкови у износу од 85.500,00 динара, рачунајући и износ од 33.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости, који се имају исплатити из буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Врању.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика у кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца осумњиченог сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осумњиченог Д.С. је недозвољен.

Бранилац осумњиченог у захтеву за заштиту законитости истиче да је учињена повреда закона у смислу члана 441. став 4. ЗКП тиме што побијаним другостепеним решењем, супротно одредбама чл. 261. став 2. тачка 7) и 265. став 1. ЗКП, као и одредбама чл. 2. став 2. и чл. 8. и Тарифног броја 4 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник СР“ бр. 121/2012), осумњиченом нису признати сви трошкови које је имао на име награде и нужних издатака изабраног браниоца, и то трошкови на име одбране осумњиченог пред ОЈТ Врање дана 30.07.2014. године и на име састава захтева за накнаду трошкова за одбрану осумњиченог, од 06.01.2016. године.

Из изложених навода захтева произилази да бранилац осумњиченог, само формално се позивајући на повреду цитираних прописа, а применом којих је осумњиченом, другостепеним решењем, управо признато право на трошкове одбране у предистражном поступку пред јавним тужиоцем на име награде и нужних издатака изабраног браниоца, у суштини оспорава као погрешан начин обрачуна и висину трошкова досуђених осумњиченом по основу награде и нужних издатака изабраног браниоца, односно чињенична утврђења и оцене суда о томе који од појединих тражених трошкова представљају трошкове поступка по наведеном основу.

Међутим, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, чињенично стање у побијаној правноснажној одлуци није разлог због којег окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости, па је предметни захтев браниоца осумњиченог Д.С. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.